

Препоръки към Интрастат операторите при деклариране на вътрешнообщностни сделки по ЗДДС

1. В дневника за продажби по ЗДДС при покупка на цигари от страна членка на ЕС, задълженото лице формира данъчната основа по следния начин: в стойността на акцизните стоки по инвойса включват и стойността на акциза. Дружеството начислява дължимия ДДС с издаване на протокол по реда на чл.117 от ЗДДС, който включва в дневника за продажби и в дневника за покупки.

По Интрастат се декларира стойността на цигарите без дължимия акциз, а в СД по ЗДДС данъчната основа с включения акциз.

2. Дружество, което извършва транспортни услуги с място на изпълнение извън територията на страната. В този случай, когато предмет на доставка по фактурите са транспортни услуги дружеството следва да подаде VIES декларации като декларира транспортни услуги с място на изпълнение извън територията на страната. В СД по ЗДДС, дружеството посочва извършените транспортни услуги в кл.17–данъчна основа на доставки на услуги по чл.21,ал.2,чл22-24 с място на изпълнение на територията на друга държава членка.

3. Много често дружествата неправилно декларира извършени услуги по реда на чл.21,ал.2 в кл.15 - ВОД на стоки. Много често декларира ВОД на стоки, вместо извършени услуги с място на изпълнение извън територията на страната. Тъй като тези доставки са услуги с място на изпълнение извън територията на страната, ЗЛ следва да ги посочи в кл.17 на СД по ЗДДС , а във VIES – декларациите да посочи извършените услуги в колона - Доставка на услуги по чл. 21, ал. 3 и чл. 22 – 24 от ЗДДС с място на изпълнение на територията на друга държава членка.

4.Много дружества, които са получатели на услуги по реда на чл.21,ал.3 от ЗДДС – когато получателят на услуги е данъчнозадължено лице, ги отразяват в СД по ЗДДС като ВОП на стоки, а не като услуги. В дневника за продажби по ЗДДС ги посочват в колона – услуги по реда на чл.82, ал.2-5 от ЗДДС.

Дружествата следва да посочват коректно получените и извършените доставки.

5. Дружество „А” от Словакия е производител на нови автомобили и възнамерява да сключи договор за доставката им с Дружество „Б” от България. От своя страна Дружество „Б” възнамерява да продаде тези автомобили на Дружество „В” от България, което от своя страна в последствие продава автомобилите на дружество, установено и регистрирано за целите на ДДС в друга държава-членка. Движението на стоките се осъществява единствено от производителя - дружество А от Словакия до последния собственик съответната страна-членка. Съгласно чл.62, ал.2 от ЗДДС, мястото на изпълнение на вътрешнообщностното придобиване е на територията на страната, когато лицето придобива стоките, е регистрирано по ЗДДС и е осъществило придобиването им под идентификационния номер, издаден в страната. В този случай Дружество „Б” следва да начисли ДДС за вътрешнообщностно придобиване, освен ако разполага с доказателства, че вътрешнообщностното придобиване на стоките е обложено в държавата членка, в която стоките са пристигнали или е завършил превозът им. В този случай в дневника за продажби ще се отрази ВОП на стоки,без да има физическо преминаване на стоките през границата на България,т.е за Дружество „Б” няма да възниква задължения за регистрация по система Интрастат.

6. Когато едно лице е посредник в тристранна операция, много често в СД по ЗДДС не попълват колоната посредник в тристранна операция. Когато българско дружество е посредник в тристранна операция няма физическо преминаване на стоки през границата на България. Често пъти лицата начисляват ДДС, като издават протокол по реда на чл.117 от ЗДДС за фактурата, която им е издал прехвърлителят и като основание за издаване на протокола посочват ВОП. В този случай няма осъществен ВОП, и българското дружество не следва да издава протокол за самоначисление, защото е посредник в тристранна операция, ДДС се дължи от придобиващия. Само в случаите, в които се окаже, че придобиващият не е начислил дължимия ДДС за съответната доставка, дължимия данък ще се търси от посредника в тристранната операция, т.е от българското дружество. Във ВИЕС декларациите, посредниците трябва да отбелязват, че са посредник в тристранна операция, което много от дружествата не го правят, а посочват ВОД на стоки.

7. Дистанционните продажби са една от формите на “вътреобщностна търговия със стоки”. Дистанционни продажби са налице, когато регистрирано по ДДС лице в държава членка доставя стоки на нерегистрирано за целите на ДДС лице в друга държава членка, и за тези стоки не може да бъде приложен режимът на вътреобщностно придобиване.

Най-разпространените случаи на дистанционни продажби са каталожната търговия, продажби по пощата и по Интернет.

При облагане на дистанционните продажби се изхожда от общия принцип на облагане на стоките между държавите в Общността, а именно, стоките да се облагат в държавата по местоназначение на стоката, там където тя се потребява. За да бъде изпълнено това изискване, предвид обстоятелството, че купувачите са нерегистрирани лица и не са задължени да начисляват данък при вътреобщностно придобиване, доставчикът, извършващ дистанционни продажби, би следвало да се регистрира във всяка страна членка, където има купувачи. По този начин ще се начислява данъкът, който се прилага в съответната държава членка.

Поради факта, че тези доставки са нерегулярни и предназначени за нерегистрирани лица, в Шеста директива е регламентирано, че в законодателството на всяка държава трябва да се определи т.н. ”праг за дистанционни продажби”, който варира от 35000 евро до 100 000 евро. За България този праг е 70 000 лв. (35 000 евро).

Това означава, че доставчиците, които извършват дистанционни продажби, са задължени да се регистрират по ДДС в държавата членка по местонахождение на купувачите, когато размерът на извършените от тях продажби за годината надхвърли определения от всяка държава “праг за дистанционни продажби”. За тази цел тези доставчици ще трябва да следят поотделно прага на всяка държава членка, за която осъществяват такива продажби.

Когато извършваните от българските доставчици дистанционни продажби не са достигнали прага на дистанционните продажби в държавите членки, от които са нерегистрираните им купувачи, българските доставчици ще начисляват българския размер на ДДС (20%) за дистанционните продажби, които извършва на своите чуждестранни нерегистрирани купувачи.

8. Ако дружество купува скрап от български дружества, съгласно чл.163а от ЗДДС, данъкът е изискуем от получателя – регистрирано по ЗДДС лице, независимо дали доставчикът е данъчнозадължено или данъчнонезадължено лице. Начисляването на данъка се извършва от получателя с издаване на протокол по реда на чл.117 от ЗДДС и съответно попадат в кл.12 на СД по ЗДДС.

В този случай в колона ДО на ВОП в СД по ЗДС, може да има включени протоколи за самоначисление на данък покупка на скрап от български дружества.

9. „Дружество А” продава на немско дружество стоки, които след това немското лице продава на сръбско дружество. Движението на стоките е от България до Сърбия, т.е няма физическо преминаване на стоките през границата на България. За българското дружество не възниква задължение по система Интрастат. За целите на ДДС: българското дружество издава на немското дружество фактура с двадесет процента начислен ДДС, тъй като няма движение на стоки от България към европейска държава. Немското дружество изнася стоките от България за Сърбия чрез негов акредитиран представител, т.е в случая немското лице извършва износ, като издава фактура с нулева ставка. За българското дружество тази продажба на стоки не е ВОД.